

отъ распаленъ блѣсъкъ, издавахъ вълнението въ тѣзи послѣдни защитници на редутътъ.... Распукъсаниитѣ знамена тихо са развѣвахъ надъ мълчеливитѣ рядове. Нѣколко турски значета, съ златнитѣ подумбейци шумтяхъ тукъ пакъ, като раскривахъ по вѣтрътъ написанното на тѣхнитѣ платна името на Аллахътъ.... Виждаше са, тѣзи послѣднитѣ свидѣтелствувахъ, че солдатитѣ които ги отнасяхъ, сѣ потърпѣли поражение, което толкозь не пѣ малко бѣше пѣ горѣ отъ всяка побѣда. Одетѣяющитѣ заносяхъ съ себе си трофеитѣ, тѣ не само своето неоставихъ на турцитѣ; напротивъ, и тѣхното имъ не отдадохъ.... Впрочемъ, не; хвърлихъ това, което не можаше да са вземе. Нашитѣ тоиъ стояше въ редутътъ.... Ключътъ бѣше вземенъ отъ него. Тѣгляхъ го нѣколко солдати.....

— Ахъ, жалко!.... чуваше са въ редоветѣ: топътъ оставихъ!

— Нищо.... Той е нищо безъ ключътъ! Нима на ржцѣ да са изнася!.... Не може да го изнесешъ. Нека на свинското ухо да остане.... Нищо съ него нѣма да направи....

Нашитѣ топъ гордо стои, вижъ какъ носъ е дигнахъ!.... Какво твойтъ генералъ.... Него (топътъ) отъ тамъ и съ биволни неможешъ да изнесешъ, говоряхъ солдатитѣ.

Като са оглѣдвахъ, тѣ видѣхъ спокойно стоящитѣ на валътъ Горталовъ.... Тѣ видѣхъ тази открита глава, смѣло обрѣжната тамъ, отъ кждѣто на него идяше неизбежната смъртъ.... Тѣ видѣхъ какъ около него изведнѣжъ израстна нѣкаква си тѣлна, какъ този челоуѣкъ, който не са защищаваше, който бѣше отнусахъ саблята си надолу, който спокойно скръстивъ ржцѣ, вдигахъ на щикове.... Тѣ видѣхъ какъ той са бияше на тѣзи студени и остри бодни.... какъ го хвърлихъ долу.... Тѣ видѣхъ какъ слѣдъ този послѣденъ защитникъ на оставениитѣ редутъ тъмнитѣ вълни на турскитѣ табори почнахъ да са прѣхвърлятъ чрѣзъ валоветѣ отъ всички страни. Въ буйството на тѣхнитѣ тържества не пропаднахъ безсѣдно отчаянитѣ викове на нашитѣ ранени, които падахъ въ ржцѣтъ на тѣзи побѣдители. Отчаянии викове,—викове които достигахъ въ самото сърдце.... Великодушнитѣ врагове не искахъ да оставятъ умирающитѣ да умиратъ спокойно.... Всичката имъ ненавистъ, всичката имъ изобрѣтателностъ отпразнихъ са на това, за да измислятъ таквизъ мѣки, каквито нѣматъ нима въ челоуѣческиитѣ языкъ. Още пѣ тъмни ствахъ ли-